

е казвалъ за заговора, — той отговори — „Не, не съмъ казвалъ“. За Тюфекчиева да ми е говорилъ — каза: не. Ами за Каравелова, за всички въобщъ, какви ужасни работи знаете, питанъ на съдебното дирение, и особено зарадъ менъ, — той буквально каза така: „Че какво знамъ, та какво да покажа“. Излиза, че човѣка нищо незнае и неможе да каже. Азъ признавамъ, че не съмъ билъ въ неприятелски отношения съ него, ходилъ съмъ въ дюкяна му, близънъ и въобще добре съмъ билъ съ него, щото той самъ ми е казвалъ за револвера като ходилъ на телеграфо-пощенската станица, както и за брошурките, гдѣто Ризовъ му билъ пратилъ. Щото, той или незнае нищо, или тъй иска та казва зарадъ менъ. Зарадъ туй, азъ оставамъ на васъ, да съдите вий сами за показанията на той свидѣтель единственъ противъ менъ, и възъ основание на които се иска отъ г. прокурора моето наказание съ смърть. Сами остава вий да съдите за него, защо да казва той противъ менъ така. Като го запитахъ тукъ: ходилъ ли е при г-на Стамболова? — каза: — „Ходихъ“. Пита ме за Китанчева, да ли знае нѣщо за него или незнай. И Лепавцовъ казалъ, че съжелява, за гдѣто е умѣлъ и менъ въ тая работа. Отъ което е ясно, че не само хората се интересуватъ да се заплѣта въ туй дѣло, но и той самъ исповѣда. Понататъкъ ще обрна вниманието на г-да съдиишъ върху това, че г. прокурора направи единъ тѣнакъ намекъ, че наистина много нѣща може да се узнаятъ още, но тѣ въ партизанските работи може да не се исказватъ, защото, между хората отъ партиите, има мнозина, които знаятъ и да лъжатъ. Смѣло може да увѣря, че може да има такива хора, но въ менъ нѣма такова нѣщо. Като се вземе въ внимание, че противъ менъ има само показанията на единъ свидѣтель, който е подсѫдимъ, който може да има интересъ да дава такива показания, за да свали на моя гърбъ своята вина. Като имате предъ видъ, че той съжелява за менъ гдѣто ме оплѣта въ тази работа, както и многото разнообразни показания, върху които е основано моето обвинение, то вѣрвамъ, падѣвамъ се и се осланямъ на вашата съвѣсть, че ще ме признаете съвѣршенно за невиненъ и ще ме признаете за съвѣршенно свободенъ, като ме оправдаете.

Азъ отъ васъ неискамъ милостъ, а искамъ правда, защото не съмъ виновенъ.